

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Julii. Virtus, nullo honestamento eget; ipsa & magnum sui decus est, & corpus suum consecrat. Seneca Epist. 66.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Ut porrò, lux, cœlestium corporum maximè affinis, gaudet iis potissimum sese ostentare, quæ habent aliquid cœleste, velut sunt ignea, & pellucida; non dissimili modo illie regnat splendidiùs gratia, ubi plus flammæ incendit charitas. Inter hæc verò præcipuè eminet lucis in tenebras potestas tanta, ut omnes quantumvis densatas nigrore, ac immensitate fusas, momento dissipet; sed multò adhuc citiùs, multo quæ potentiùs peccati sæva, & feralis nox, vel tenuissimo gratiæ radio, depulsa evanescit. Sed quod pretium gratiæ maximè commendat, est, quòd Deus assumpserit carnem humanam, ut pretio sui sanguinis, hoc est, infinito, eam nobis emeret, emptam tribueret, instituit pretiosissima, quibus comparetur, Sacramenta: sunt ad eam obtinendam, Prompta Angelorum ministeria, & intercessiones Sanctorum: totius Ecclesiæ, sponsæ Christi sollicitudo, cura, negotiatio, in eo est, ut acquiratur, & conservetur. Quot, quibusq; modis ait Deus in anima, ut præparetur gratiæ? Ut autem observes Deilegem, conserva Dei gratiam; aliàs eveniet, quod dicit Poëta:

Exlex qui vivit, meritò sine lege peribit.

9. DIES JULII.

Virtus, nullo honestamento eget; ipsa & magnum sui decus est, & corpus suum consecrat. *Seneca Epist. 66.*

Gratia manu ducit ad virtutem.

I. **E**Ris virtute vacuus, si gratia in te fuerit vacua. Cùm hac ubi inceperis negotiari, statim ad Virtutis te manu ducet contubernium,

nium, ut cum ea tibi frequens sit commercium: ab illa, magnum tibi accedet ornamentum; quia ipsa sibi maximum sui, nullius egens, est honestamentum. Corpus, quod inhabitat Virtus, ut demissa è cælo, & immissa à Deo, consecrat. Quid porro, & qualis sit virtus, quantumque illius sit decus, docebit te M. Aurelius, sic ipse moriturus, ad Commodum filium suum: *Virtus, est arx inexpugnabilis, amnis impervius, mare innavigabile, ignis inextinguibilis, thesaurus inexhaustus, exercitus invictus, onus, quod non fatigat, explorator, qui semper redit; speculator, qui non fallitur; ver, quod non sentitur, amicus, qui semper subvenit; pharmacum, quod semper sanat; fuma, quæ nunquā perit.* Hæc satis ad virtutis commendationem: utinam, & ad cōmendatæ exercitationem. Primā fronte terret, quia bona mens, recti consciā, vix se potest expedire à seditiosis intra se affectuum motibus, & inter turbas ad perniciosa ruentes; inter tot hostium pedicas, & insidias; inoffenso gradu, rectum virtutis iter tenere.

II. Virtutem prodes exercitio virtutis. Sellulariū suum artificium monstrant in opere; parū refert, quomodo operentur: Sutor cothurnum, sartor togam, faber tripodem, aurifex calicem, in argumentum, & gloriā sui artificii possunt ostendere, & inde se ostentare. Maxima virtutis commendatio, est actio; nescit illa feriari, quia est negotiosa. Virtus non tantum vult à nobis coli, sed vult nos se uti: illius tamen usus, non, ut cæterarum rerum, perit cum usu. Quodlibet virtutis opus, quod uno tempore semel exercuisti, habes omni tempore; hoc te ubicumque comitabitur, & rarā fide etiam in morte, imò etiam post mortem. Quid proderunt conditi cum cadavere

thesauri, nisi restitueret terræ, quod à suis visceribus avulsum? Defuncto nihil: solùm Virtus insepulta vivat sepultos. Non est mors formidabilis iis, qui habituri sunt aliquid post illam: solùm est terribilis iis quibus omnia, quæ habent, auferet. Virtus, est hæreditas posthuma, quàm mors non tollit, sed attollit. Necesse est, virtus sit res bona, quam laudant etiam mali inò optima; cùm eam extollant etiam pessimi. Cur virtutem in aliis, qui eam præcellunt, extollimus; in nobis, dum eam excellere nolumus, deprimimus? Suspiciamus justissimos, sanctissimos, fidelissimos virtutis columnos, ut alienæ à nostra speciei viros, quasi eorum actus ad nos non spectarent. Ideò laudamus, sine invidia; miramur sine imitatione, quam aut irritam aut nobis non consentaneam censemus.

III. Sic equum à prolixo crine commendamus, at nos capillum non promittimus. Gloria illa animalis, est extraneæ naturæ, non nostræ; ideò quod in equo tribuimus laudi, in nobis contemnimus. Canes, à persecutione, & morsu feræ æstimamus: non retum illibatum, & innocentem servamus. Negamus ad nos spectare alterius generis laudes: ita nobis extraneam virtutem putamus; colimus, non excolimus; admiramur, non imitamur. Quosdam consecrat virtus usque ad simulationem sinceram divinitatis, quasi nihil nisi divinum, aut cœleste spirarent, tanquam factitia quædam Numina. Vigor animi, majestas vultus, suada sermonis, beneficentiæ manus, in quibusdam Heroibus, quasi divinitarem quandam objectit Barbaris. Cur, quam etiam mali suspicimus in illis virtutem, nos ipsi despiciamus? In brutorum animalium nos naturam transmisimus, cur nolumus in di-

vinam?

veniam? Animalium proprietates alienas contraximus; leonibus surripimus iracundiam, scaris libidinem, lupis furacitatem, accipitribus voracitatem, murænis perfidiam, formicis avaritiam, polypis simulationem, stellionibus invidiam, vulpibus fraudulentiam. Centones brutarum pecudum sumus; si imitemur vitia pecudum, cur non imitamur virtutes hominum? cur non surripimus, vel saltem in nobis exprimimus Humilitatem D. Antonii, paupertatem Francisci, charitatem Augustini, pietatem Dominici, magnanimitatem Athanasii, castitatem Aloysii? Solliciti sumus, ut fiamus ferini; at ignavi, ut divini. Quæ major ignavia, quàm magna diligentia, quàm magna omittimus bona? Qui tam es solets, ut colligas lutum, quid es tam iners, ut colligas aurum?

*Collige thesaurum, qui gemmas vincit, & aurum,
Tollere quem nequeunt fures, nec rodere mures.*

10. DIES JULII.

Omnium virtutum tutela faciliore est; vitia magno coluntur. *Seneca de Ira. c. 13.*

Virtus vi-
tio faci-
lior.

PAUCIS laudavi nunquam satis laudatam, nec laudandam Virtutem, cujus magnitudo opinionem superat, cujus utilitas opes, cujus pretium vitam: nullo virtutem taxare pretio potes, quod non injustum sit, & infra ejus æstimationem. Quid, si spectes, quàm magno colueris, quàm caro emeris vitia? stupore deficies? Aspice pretium, quod imposuisti avaritiæ, voluptati, libidini, imò præhæsitentiæ, nocturnas vigiliis, diurnas molestias, immanes labores, incredibilia tædia, intolerabilia fastidia,